

1894-06-30

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10804>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΗΛΙΘΡΕΑ

Έκδοσις ἐν Κύπρῳ Σελίνια... 8.
Έν τῷ ἑξαετηρικῷ » 10

Πᾶσα αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΓΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΣΥΛΛΗΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡῳ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.

Ἡ σκαπάνη τῶν τυμβωρύχων ἐξορύσσει καθ' ἑκάστην ἐκ τοῦ κυπριακοῦ ἐδάφους κειμήλια προγονικά, κληρονομίαν ἡμῶν πολυτιμοτάτην, καὶ ταῦτα ἐν θήκαις καὶ κιβωτίοις ἀποστέλλονται εἰς τὰ εὐρωπαϊκά Μουσεῖα. Ὑπάρχει, λέγουσι, νόμος ἐρίζων τὰ τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ κωλύσῃ νομίμως τὴν διαρπαγὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πλούτου. Ἄς ἐρημῶται τῶν πολυτίμων αὐτῆς κοσμημάτων ἡ Κύπρος, ἄς ἀραιοῦται ἀπ' αὐτῆς ὅ,τι περιλήρηται καὶ ζηλοτύπως ἐν τῷ ἑδάφει φυλάσσεται, ἄς ἀπαλλοτριώται ἡ νῆσος τιμαλφῶν πραγμάτων, ἅτινα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πομακρύνωσιν ἀπ' αὐτῆς αἰῶνες ὀλίγη σκληρὰς δουλείας οὐδεὶς φαίνεται κινούμενος ὑπὲρ τῆς διασώσεώς των. Μόνος ὁ ἐγγύριος ἑλληνικὸς τύπος βλαβείως συναισθανόμενος τὴν ζημίαν τὴν εἰς τὴν Κύπρον προσγινομένην ἐρρηξε φωνὴν κατὰ τῆς ἐκτελουμένης συλητέως, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ δὲν ἤρκεσεν, ὅπως ἀνακόψῃ τὴν τυμβωρυχίαν, διότι, ὡς μὴ ὤφειλε, τὸ ἡμέτερον νομοθετικὸν δὲν ἐπελάβετο δραστηρίως τῆς συντάξεως νόμου προστατεύοντος τὰς κυπριακὰς ἀρχαιοτήτας ἀπὸ τῆς πλεονεξίας τῶν γεωρῶν. Ἡμεῖς καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων σφοδρῶς ἀπεδοκιμάσαμεν τὴν σύλησιν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ σήμερον, ὅτε, ὡς μανθάνομεν, ἀνατκαφαὶ πολλαχοῦ τῆς νήσου ἐνεργοῦνται πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Μουσεῖων, ὑψοῦμεν πάλιν τὴν φωνὴν ἡμῶν, ὅπως ὑπομνήσωμεν τοῦλάχιστον τὴν ὑπαρξίν τοῦ κυπριακοῦ Μουσείου, ὑπὲρ οὗ δὲν βλέπομεν τὴν προσήκουσαν φροντίδα. Ἡ ἀδιαφορία αὐτῆ ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν εἰς τοὺς ἰσχυρίζομένους, ὅτι ἡ ἰδρυσις τοῦ κυπριακοῦ Μουσείου ἀπέδωκεν εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐξορύξιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀρχαίων καὶ τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μετακόμισιν αὐτῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ Μουσεῖων.

Οἱ ἡμέτεροι νομοθέται πεπεισμέθα, ὅτι ἐν τῇ προσηεὶ συνόδῳ τοῦ Νο-

μοθετικοῦ Συμβουλίου θὰ πράξωσι τὰ δέοντα ὑπὲρ τῆς κυπριακῆς ἀρχαιότητος καὶ ἠδελφωμένοι ἐν τῷ πόλῳ τῆς ἐν Κύπρῳ διατηρήσεως αὐτῶν θὰ συντάξωσι νόμους πολεμοῦντας τὴν σύλησιν καὶ προστατεύοντας τὴν πολυτίμων ἡμῶν ἐθνικὴν κληρονομίαν, ἐφ' ἣ δικαίως ὑπερηφανεύεται ἡ Ἑλληνικὴ Κύπρος.

ΖΩΗ, ΝΕΟΤΗΣ, ΥΓΕΙΑ.

Ἠκούσαμεν τὰς διάφορους γνώμας τῶν προβαλόντων τὸ ζήτημα τῆς ἰδρυσεως Γυμναστηρίων ἐν Κύπρῳ φιλοπροσῶν, οὗς καὶ συγγάριμεν ἐκ μέτης καρδίας διὰ τὰς ἀρρενοπρεπεῖς καὶ προόδευτικὰς αὐτῶν τάσεις.

Αἱ σκέψεις αὐτῶν ἤρξαντο λαμβάνονται δυνάμιν, καὶ αἱ ἰδέαι των καθίστανται πραγματικότητες. Πανταχοῦ τῶν πόλεων τῆς νήσου ἰδρύνονται Γυμναστήρια καὶ οἱ κατάλογοι ἤνοιξαν τὰς σελίδας αὐτῶν πρὸς ἐγγραφὴν τῶς ὁπαδῶν τῆς νέας ζωῆς. Δυστυχῶς ὁμως δὲν ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιτημονικῶς καὶ καταλλήλως, ἵνα τὰ ἰδρυνέντα καὶ ἰδρυθησόμενα Γυμναστήρια κατέχωσι τὰ ἐξῆς ἐπιστημονικὰ πλεονεκτήματα, ἅπερ καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατέχουσι, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐνθέρμου ζήλου τῆς πραγματώσεως τῶν ἰδεῶν των ὁμῶς, ἐσπευσαν πρὸς ὑτελῆ προπαρασκευὴν τῶν Γυμναστηρίων. Ἐν τούτοις προσεχώρῃ ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι προβῆ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον διαρρυθμισιν αὐτῶν πρὸς ὄφελος καὶ εὐκολίαν συγγρόνως τῆς νεότητος. Τὰ ἐν Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ Γυμναστήρια ἰδρύνονται ὑπὸ τὰς ἐξῆς συνθήκας:

Ἐκλέγουσιν εἰς εὐαερόν τι μέρος τῆς πόλεως, εἰς ἣν σκοπεῖται ἡ ἰδρυσις Γυμναστηρίου ἔκτασιν γῆς χιλίων τοῦλάχιστον τετραγωνικῶν μέτρων, τὴν ὁποιαν περιφράττουσι διὰ τοίχου ὕψους δύο μέτρων καὶ τὸ ἕδρανος τῆς ὁποιᾶς πληροῦσι ἄμμου λεπτῆς δέκα ὀκταύλων πάχους πρὸς πρόληψιν

τῶν ἐν τῆς τυχούσης πτώσεως τῶν ἐκγυμναζομένων δυστυχημάτων, καὶ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐδάφους πάντοτε ὁρροερού. Ἡ τοποθέτησις τῶν διαφόρων ὀργάνων γίνεται καταλλήλως οὕτως ὥστε ν' ἀπέχη τὸ ἐν τοῦ ἄλλου πέντε τοῦλάχιστον μέτρων, πρὸς πρόληψιν συγκρούσεων τῶν ἐκγυμναζομένων πρὸς ἀλλήλους.

Ταῦτα τὰ μέσα νομίζομεν εἶτι δύνανται καὶ εἰ ἐν Κύπρῳ ὁπαδοὶ τῆς νέας ζωῆς νὰ διαθέσωσιν ἀνέτως. Ἐν Γερμανίᾳ, ἐκτὸς τῶν μέσων τούτων, εἰς ἕλαστον Γυμναστήριον ὑπάρχει ψυκτήρ διὰ καταιωνίσεως, φαρμακεῖον, ἱατρὸς καὶ κοσμητορὸς, ἀπαγορεύοντες εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλοις τὴν ἰσοπέδωσιν ἢ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς μέρη προσβαλλόμενα ὑπὸ ρεύματος. Πέριξ τοῦ Γυμναστηρίου ὑπάρχουσι δωμάτια κοσμίως διασκευασμένα μετ' ἀναπαυτικῶν ἰδρῶν καὶ ἀνακλιντρῶν, εἰς αἵτινα ἀναπαύονται οἱ κοπιᾶζοντες μετὰ τῆς ἀναλήψεως νέων δυνάμεων. Τὰ τῶν ἐσπεριδοσίων Γυμναστηρίων πλοῦσια μέσα δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησι καὶ ἀνυπαρκτὰ εἰσι καὶ ἀδύνατα καθίστανται ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἅτε ὀλίγων ὄντων τῶν ὁπαδῶν τῆς νέας ζωῆς.

Ἐὰν ὁ χρόνος παράσχη πλείους ὁπαδούς αὐτῆς καὶ διατεθῶσι πλείοτερά μέσα, ἴσως ἐνηθῶμεν κατὰ τὸ τοῦλάχιστον καὶ ἡμεῖς νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὴν τελειότητα τῶν ἐν Εὐρώπῃ Γυμναστηρίων. Ὁ Alphonse Dégam ὑγειολόγος Γαλάτης, περιδέχεται τὴν πολλὴν ἀσκησιν καὶ τὴν αἰεὶ ἐπιβλήψεως ὡς βλαβεράν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ μετρία καὶ ἐπιμεμελημένη ἐκγύμνασις, ἡ ἀνευ κόπου ἐξασκούμενη εἶνε ἡ ὠφελιμώτερα. Ἐὰν ἡ νεότης ἐπιθυμῇ ν' ἀναβιώσῃ, ἐὰν τὸ δεινὸν ἄλλο τῆς ζωῆς θέλῃ ν' ἀναθάλη, δέον, λέγει ὁ Dégam, τρία τινὰ νὰ πράττωσιν οἱ νέοι: α') ψυχρολουσίαν καθ' οἵανδὴποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Οἱ πρωτόπειροι ἄς ἀρχίσωσι κατὰ τὸ θέρους μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοικειώσεως αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν χειμῶνα. Ἡ ψυχρολουσία εἶνε τὸ πότισμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ ἔχει τὴν ἰδιότητα τῆς τονώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ,

παρέχουσα εὐστροφίαν καὶ δυνάμιν εἰς ἅπαν τὸ νευρικὸν σύστημα. β') εὐκαμφίαν, κινήτοποίησιν ἐπὶ τοῦ μονόζυγου ἢ διζύγου, παιδιᾶς, ἐλαφρὰ ἄλματα. Ἡ κίνησις διδοὶ τὴν ζωὴν, πᾶν σῶμα, μὴ κινούμενον μαραινεται. γ') Ἐκγύμνασιν τῆς διανοίας δι' ἠθικῶν γυμνασμάτων δι' ἀναγνώσεως ὠφελίμων καὶ τερπνῶν ἀναγνωσμάτων, διὰ δημοσίων διαλέξεων καὶ δι' ἐπιστημονικῶν ἐκδρομῶν. Ὅταν ἡ διάνοια ὑπαίνη καὶ ὁ ὀργανισμὸς συνοδεύει αὐτὴν εἰς τὴν ὑγίαν.

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοὶ ἡμῶν παρήγαγον τὸ τέλειον, διότι ἔσα ὁ σοφὸς Γαλάτης ἀναφέρει τὰ ἐφήρμοζον κατὰ γράμμα. Ἡ παλαιὰ Σπάρτη δὲν ἐπαρτήσασκε ἀθλητικῶν αἰτινῶν ἐκλείων εἰς τοὺς γυναικωνίτας τὰς Ἀθιδας, καθιστανούσας αὐτὰς μαθηκάς. Ἄλλ' ἰδρύνουσα παλαίστρας καὶ στάδια γυναικεῖα ἐμύρρωνε σὺν τοῖς ἀνδράσι καὶ τὰς γυναῖκας, καθιστώσα αὐτὰς καλὰς καὶ ὑγιεῖς μητέρας.

Τὸ εὐτύχημα, ἐὰν καὶ παρ' ἡμῖν τοῖς νεωτέροις εἴβαινε παραλλήλως τῆς ἀνδρικής ἀναβιώσεως διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἡ ἀναβίωσις τῶν γυναικῶν. Εἶνε πρόδηλον, γινώσκτον μᾶλλον τοῖς πᾶσιν, ὅτι στερούμεθα μητέρων, συγκεντρούσων ἐν αὐταῖς ρώμην ὀργανισμοῦ καὶ διανοίας. Αἱ μητέρες δέον νὰ μορφωθῶσι, δέον ν' ἀναπλασθῶσι καὶ δι' ἠθικῆς καὶ δι' ὀργανικῆς μορφώσεως. Ἡ γυμναστικὴ ὁ ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτῶν τὸν ἐπύρτερον στηθόδεσμον, τὸν λάθρα τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρξέως τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὑπονομεύοντα, τὸν μυριάδας δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων προῶρως εἰς τὰ βράχια τοῦ Πλοῦτωνος ἀποστείλαντα, ὃν ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων ἐδωρήσατο εἰς τὰς ὀμοφύλους τῆς πρὸς ἀνάναον διαπάλην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γυναικεῖου κάλλους πρὸς τὸν θάνατον. Αἱ γυναικες ἡμῶν διὰ τῆς γυμναστικῆς δὲν θὰ παραπονοῦνται διὰ νοσήματα μητρικά, διὰ νοσήματα στηθικά, διὰ δυσθυμίας καὶ νευρικὰς διαταρᾶξεις.

Διὰ τῆς γυμναστικῆς θὰ ἐνηθῶμεν νὰ παρᾶσχωμεν σώματα ἰσχυρὰ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ εἰ ἐπιγιγνόμενοι θὰ εἶνε τοῦλάχιστον εὐτυχέστεροι ἡμῶν κατὰ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν διάνοιαν. Ζήτωσαν:

Ἡ ΖΩΗ! Ἡ ΝΕΟΤΗΣ! ΚΑΙ Ἡ ΥΓΕΙΑ! ΜΙΝΩΣ.

του ότι και ο διδάσκαλος Αργακίου ἀρκεόμενος εις πέν Μέρρον συλλα- λητήριον μετ' α τήν διάλυσιν του πλήθους ἀπήγγειλε κατά παράκλησιν φίλων του τον λόγον, δι' ου ή ο φουδι- ασμένος. Λυπηρόν πράγματι ότι και τον ήμετερον συναδέλφον ουδεις εσχε τήν καλωσύνην να παρακαλέσθ, όπως άγραυούθ, ... εστω και μετ' α τήν διάλυσιν του πλήθους

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΒΛΗΣΙΣ

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΣΟΦΙΑ

Η Σοφία δεήθηεν ήμέρας αγωνιώ- δους έρεϊσμού. Οί φριχταί κατέπι- σανέν κερφενείους και εστιατρίους τήν εικόνα του Σταμπούλω. Πένουσι τά μένεα κατά της εύπειθούς εις τον Σταμπούλω, αστυνομίας ήτις επέτέ- θη βαναύσως και επλήγωσε δύο εξ αυτών. Έκραζον: «Ζήτω ο στρατός! Κάτω ή Αστυνομία! Ο Σταμπού- λωφ έδιδε προς τον στρατον διαταγίς αναιέτους προς τας του πριγκηπος. Έπί στιγμήν οι έλληνογαίαι έράνη- σαν προσλαμβάνουσαι χαρακτηρα ά- ληθούς στάσεως. Αλλ' οι έλληροι του Σταμπούλω ήσαν πλείονες των φί- λων. Η θείσις των πραγμάτων εινε δεινή. Αί διαδηλώσεις ήσαν ουδερύ- τεραι ή ότον ενομισθη και άρχας. Οί παρά τον Σταμπούλω έτραλον θελήσαντες να βιάτωσι τον ήγεμόνα. Η αστυνομία εστρεφάσεν υπέρ αυτου, έδίδε δε να επιμνη ο στρατός εναντί- ον της αστυνομίας. Αί οικίαι επιφανών πολιτικών φρουρούνται στρατιωτικώς. Νέας διαδηλώσεις ώργάνωσαν κατά του Σταμπούλω οι ροιχηταί έλδι- κούντες τους φρονεούτας συναδέλ- φους των.

Κατά την «Εφημ. της Κολωνίας» τον φθόνον του πριγκηπος είνησαν αί ένθουσιώδεις υπέρ του Σταμπούλω διαδηλώσεις μετά την Μακεδονικήν επιτυχίαν. Ο Σταμπούλω είνωσκε τας σκευωρίας της αυλής μετά της αντιπολιτεύσεως και προέβλεπε τήν πτώσιν του. Του αντιόν τά γαλλικά φύλλα, χαριζόμενα εις την Ρωσίαν επικροτούσιν. Ο «Καιρός» γράρει ότι παρήχεται εις τον πριγκηπα άρίστη ευκαιρία όπως αποδείξη ότι εινε άλλο τι ή νευρόσπαστον εν ταις χερσίν ά- γρίκου πολιτικού. Τήν πτώσιν του Σταμπούλω συγκρίνει ο «Καιρός» προς την του Βισμαρκ, αλλά τηρου- μένων των αναλογιών.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΦΩΠΑΙΣΜΟΣ. ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Εκ μέρους της «Εταιρίας υπέρ της Διεθνούς Διαιτησίας και Ειρήνης»

επιδόθη εσχάτως εις την βασιλισαν της Αγγλίας αναφορά εν ή λεπτομε- ρος εκτίθενται τα επί τώ, πληθυντων έ, γίνει αποτέλεσμα των άδ' α κόπως αυξανόμενων στρατιωτικών και ναυτικών, εξοπλισμών, και υποδει- κνύεται ή αδυναμία τώ, λαών όπως αντιπαλήσωσι προς τας επιτήμους, τας στρατιωτικές και τας πολιτικές άρχας. αιτίαις συνεννοούνται ή αντι- στρατεύονται εν τή δικαιώνσει ενό- πλου ειρήνης ελάχιστον διαφροσύνης του πολέμου.

Εις τήν αναφοράν ταύτην εστάλη ή εξής απάντησις υπογεγραμμένη πα- ρά του ιδιαιτέρου γραμματέως του έ- πι των Έξωτερικών ύπουργού: «Κύ- ριε, παρά του κόμητος Κιμβερλεϋ εμί επιφορτισμένος να σας γιωρίσω ότι ή βασιλισσα ηυδόκησε να παραπέμψη εις αυτών τήν, ύπο της «Εταιρίας ύ- πέρ της Διεθνούς Διαιτησίας και Ει- ρήνης» επιδοθείσαν εις τήν Α. Μ. άνα- φοράν, εν ή προτείνεται όπως ή Α. Μ. διά του συμβουλίου της επικρατείας και των ύπουργών Αυτής; λάβη τήν πρωτοβουλίαν εις διεθνές κίνημα σκο- πόν έχον τήν ελάττωσιν των εύρω- πείων, εξοπλισμών. Ο λόρδος Κιμ- βερλεϋ άρειται επαναλαμβάνω, ότι ή πολιτική της κυβερνήσεως της Α- νάσσης εξακολουθεί ούσα ή εν τή- βουλή εκτεθείσα, αί εκθέσεις δε της κυβερνήσεως επί του αντικειμένου ά- νεκινώθησαν ήδη προς την «Εταιρί- αν» της διεθνούς Ειρήνης.»

Αί εν τή ανωτέρω επιτολή ανα- φερόμεναι εκθέσεις συνοψίζονται ως εξής: Η κυβερνήσις της Ανάσσης εύχάριστως θα έπραττε πάν τώ επ' αυτή προς ύπιστήριζιν του περι άρο- πλισμού κινήματος, φρεβείται όμως ότι κατά την παρούσαν στιγμήν εις ουδέν να ώφείλει τώ να λάβη αυτή τήν πρω- τοβουλίαν επί του αντικειμένου.

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ. ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΡΠΑΓΗ ΧΟΡΙΩΝ.

Παρά του έν Βελιγραδίω επιτετρα- μένου της Έλλάδος διεβιάσθη εις τό ύπουργείον των έξωτερικών ή εξής σο- βαρά ειδήσις εν σχέσει προς τά βουλ- γαρικα βεράτια. Τρεις βουλγαρικαί λη- στρικαί συμμοριαί πρό τριών ήμερών κατέλιπον τά βουλγαρικά σύνορα και εισήλθον εις τήν Μακεδονίαν ως επι- δρομείς, έκαυσαν τρία χριστιανικά χωρία και εκκαλοποίησαν άπανθρώπως πάντα μη βούλγαρον άδιακρίτως. Εις τας συμμορίας ταύτας ύπάρχουσι και πολλοί βούλγαροι στρατιώται και ύπα- ξιωματικοί λιποτάκται, αί επιτυχίαι δε των εισβολόντων επιδρομείων πιθα- νόι να έλκύνωσι και άλλους εκ των βουλγαρικών συνόρων, ή δε εισβολή αυτή ίσως δέν εινε ξένη προς τά εν Βουλγαρία συμβαίνοντα. Διό και ο έ- πιστρέλλων τήν ειδήσιν έριστά επ' αυ-

της τήν προσυχήν της κυβερνήσεως. Η ειδήσις δε ου ή φαίνεται ότι διεβι- θυσθη και εις τήν Σερβικήν κυβέρνη- σιν, όπως εν έλαβε γνώσιν αυτής ο της Έλλάδος επιτετραμμένος.

ΑΙ ΠΗΛΑΡΧΟΜΙΑΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Πολιτικών γεγονόσι κατέστη εν Αγ- γλία ή εν ταις ίπποδρμιαίς νίκη του Λάδα, του ίππου του Λόρδου Ρόσβερν. Και πάλιν εκπληρωτικώτατον διά πλ- αν άλλην χώραν της Αγγλίας θέα- μα πρωθυπουργού δεξιουμένου και οδη- γούντος ίδια χειρι από του χαλινοϋ τον νικητήν ίππον, άνευρημομένου δε υπό του λαού «διότι, γράφουσιν αί έ- φημερίδες, ο λόρδος Ρόσβερν ειναι ο πρώτος πρωθυπουργός ο κερδίσας τό ίπποδρμικόν βραβείον Δέρβν, του λόρ- δου Πάλμερτων μη κατορθώσαντας τουτο.»

Διαδηλώσις εγένετο επί τούτω εν τή «Φλην» στρατ», και αί έφημερίδες συγ- κινωούται μετά του ίπποδρμίου δι- ειδικού σύμματος άνέγραψον διά τοι- γολογήσεως ανα πάν λεπτόν ανα πλ, δευτερόλεπτον τας περιπετείας του ά- γώνος Οί δε ριζοπάσταί ήγηρήσαν ως και οι συντηρητικοί και οι φιλελεύθε- ροι, εκδιλλόντες φρονητιώδεις ζητω- κραυγας, όταν έμαθον ότι ο Λάδας έ- πήρε τό βραβείον Δέρβν.

ΕΣΤΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876 ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΓΡΑΜΜΕΡΟΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. Έτησία φρ. γρ. 10.

Μετά της καθημερινής ΕΣΤΙΑΣ ή έτησία συνδρομή του έξωτερικού είνε φρ. γρ. 24, εξαμήσιος δε τά ήμισή.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΡΝΑΚΟΣ.

- Σ τ ο ς, προς γρ. 14 τό κοιλόν. Κ ρ ι θ ή, προς γρ. 8—9. Ο ρ ο θ ο ς εντόπιος, προς γρ 15. Σ η σ ά μ ι α, προς γρ. 2 3/4 την όκάν. Σ τ α φ ι ς μ α ύ ρ η προς 50 παρ. ή όκί. Σ τ α φ ι ς β ρ α σ τ ή προς 35 παρ. ή όκί. Β α μ β α κ ο σ π ο ρ ο ς προς γρ. 2 1/4 την λίτραν. Β α μ β ά κ ι α, προς γρ. 13 την λίτραν (όκ. 2 1/2). Β ρ ώ μ η, προς 8 τό κοιλόν. Μ α λ λ ί α 12—14 την λίτραν. Έλαϊον, έξωτερικού προς γρ. 14 την λί- τραν. Έλαϊον εντόπιον, προς 16 την λίτραν. Ζ έ χ α ρ ι ς, προς γρ. 318 τον σίκκον. Κ α φ φ έ ς, προς γρ. 21 1/2 την όκάν γονδρ. Ο ρ ύ ζ ι ο ν, προς γρ. 168 τον σίκκον. Σ ά π ω ν, προς γρ. 6 την όκάν. Πατρίλαϊον Καυκάσου προς γρ. 36—37. Με λίραν άγγλικήν γρόσια 182. Ο β α μ β α κ έ β α μ β α κ ο σ π ο ρ ο ς και ή σταφί- κληρώνουσι τήν δεκάτην κατά τήν εξαγωγήν.

(Δημοσιεύμεν κατωτέρω τό πνίγμα του κ. Τηλ. Τσιγγή, όπερ απήγγειλε εις τό έν Λεμεσώ «Κέντρον των φιλελευθε- ρων» και τήν δημοσίευσιν του όποιου ύ- πεσχήθημε, εις τους ήμετέρους αναγνώ- στας εν τώ παραθόντι φύλλω.)

ΚΡΗΤΗ—ΚΥΠΡΟΣ.

Ευχαριστώ τό «Κέντρον» σας άγαπητοί έταίροι που ετην παύση τή Μεσοά μου είνετα τιμή προσφέρει και τήν καλίστην στίχου της τους ταπεινούς να ψάλλη μετά σ' αυτό τό σύλλογον που ή νεότης θέλλει. Νεότης ως ή χαραυγή του μαγευμέν' Απριλίη νεότης, με μεϊδιάμα 'ς τά άνθηρά της μέλαη Νεότης μ' αυταπάρησι, με πόθο και έλπίδα όπου ζητεί ελευθερη να ίδη τήν πατρίδα. Μέσα τό τόση άνθηρά νεότητα θά ψάλλω ένα τραγούδι μου θεράν, τραγούδι μου μεγάλο και όκρουσ άδελφικαίς και πάθη, θά σας δείξω. Εινε μεγάλη ή τιμή που κάνετε σ' εμένα εδω σ' αυτά που βρισκαμαι τό μέρη σας τό ξένα. Στο σύλλογο σας λησημονώ της έντειας τον πόθο που μέσα εις τό στήθη μου τό ματωμένον νοιώθω. Και ποιος με τήν νεότητα τιμά όταν καθίση τής παραμέναι; του πληγαιέν δέν θά της λησημονήη; Ποιος εις αυτό τό φλογερύ της; λουθηρις και μινι που φλόγιε ένθικώταται άσχιζει για να γυνη. Και μιν ήμερα η' άκουσθη ή τή ύψη των αιθέρων τό «Κέντρον» πως εστρέψα τό των εφίλελευθερών Κ' άπό της Κύπρου τό σκληρό και οαχλιασμένο μνημα ευχήσε άδερην Άρνασσού και Σαλκιμίου κύμα Ποιος λίγω εις τό πλάι σου άγαπητή νεότη; Εγει 'ς τό νού και 'ς τήν καρδιά τον πόνο τον προδότη; Που ένω του μεϊδιάμα μου ένθυμίζι, πάλι τήν Κύπρου πως θά κίμαται ως ήταν πριν. Μεγάλη. Με Κίτιον, με Ζήνωνε σοφόν, και Ευχόσαν

Έλλάδα του πολιτισμού, και της σοφίας ζωσαν. Στο σύλλογο σας λησημονώ πως βρισκαμαι στα ξένα όπου φερνουν της σκληρις; λουθηρις μαρμαμένα. Οπου παντού οι ίπποροι κ' ευχισθητοι Έγγλιζοι 'ς της πλάταις σας εστρέψατε τό πλούσιο των τραπέζι. Και σας φοροον τό αίμα σας, τό πλούτη σας χαρίζουν σ' εκείνους που καθημερινώς σας καταδικονίζουσι. Εύχριστώ για τήν τιμήν που κάνετε σ' εμένα στον σύλλογο σας λησημονώ πως βρισκαμαι 'ς τό ξένα Πως μέσα εις τό στήθη μου μια φωνή κηρύττει για τή φτωγή πατρίδα μου τήν ιερή μου Κρήτη. Οτι τής άλαστρίας, τής αυτης τήν ώρα σπίζι; κ' ελευθερη 'ς τήν 'Ιδη της πατιεις φερουράζει. Αχ! λησημονώ τήν Κρήτην μου τήν ιερή μου μάνα όπου 'ετό γωμά της κρυπ ή ένθικη καρπίνα. Και τή βρονά της αυτηγής 'εως πότες παλληκάρια και γόνουσι άδερης μουσικά και τά ξηρά θυμάρι. Και λησημονεί τό πάθη της ένα μικρό παιδί της. Με όχι! Κι ή Κύπρος σας δέν εινε αδελφή της; Τύχα κ' αυτη δέν έλλαξε εις της σκληρις τό γρόνα 'ς τό νυρικό κραβδάτι της καταμαυσασενόνα. Δέν ήγισε κ' ή Κύπρος σας δεμμένη μ' άλυσσιδες όπως πολλοίς έγείρανε Έλληναίικαις πατρίδες; Ποτα παιδιό της και αυτη δέν ειδη κωλιμισίνα 'ς τό γωμά τό παθίνο της εις τό εικονίνα. Ακόμα 'ς τήν πρωτεύουσα του τόπου σας, ακόμα εινε θαμμένο μ' αίματα έλληναίικα τό γωμά. Ακόμα τόσα ά κρητα Κυπριακά κωυράκια σκεπάζουν πόργου φούγκικου ζυέτητα λιθάρια. Η άτυχής ή Κύπρος σας, κ' ή Κρήτη ή παρθέναι είν' αδελφαις έλέφροναι; Έχουν πατέρα ένα. Μιά μάνα ταις έγείρασε ταις δύο τον ίδιο γρόνο και μετά ταις εβλαπαις 'ς τό αίμα και 'ς τό πόνο Μιά μότρα της εστρέψατε με γλίλια δύο στολίδια κ' Έγρονε ίδιο αίσθημα, κ' Έγρονε τόχη ίδια. Η Κύπρος ή κακότυχη κ' ή δυστυχής ή Κρήτη επρωτοβουλήθησαν της Μίκαας τον προσητή π' άπ' άκρη σ' άκρη εσφαίς τό άγιό του (!) ήμιε ότους δέν επροβόλαζε τ' ανδρείο των μαχηται. Των φράγκων ή θεόρατες και πλούσιαι άρμαδες των δύο νήσων έδρεψαν πρώτα ταις έμμορπίδες. Και εις ήμας και εις εσας πρώτοι οι σταυροφόροι εκήρψωσαν 'ς τό στήθη μας φαρμακερό τό όδου. Απο τήν ίδια τήν πληγή της; Κύπρου και της Κρήτης καθ' όσον και ή ημερα εστρέφωμε παιδιό της. Ναί! μότρα 'ς των πατρίδων μας τό άγιον τό αίμα εκύλισε του Γολγοθ' τ' άκίνθον τό στέμμα. Κι' ακόμα εως σήμερα, και εως τώρ' ακόμα τον ίδιο πόθο Έγρονε 'ς τό στήθη και στο στέμα. Τά ίδια υποφέρουσι άγαπητή νεότη έσσις με τον απέντη σας και μετ' με Ίσκαριώτη. Έσσις εδω τον τυράννο με γάντια και καπέλλα και μετ' τήν ίδια τήν πληγή και μετ' τήν ίδια βδέλλα. Κ' οι δύο δεσποταί Έγρονε σκοπύ και καταρραμένο για των φτωγών πατρίδων μας τό έδαφος τό ξένο Οι πρώτοι σπάζουν γρόνονε, χαλούν και καταστρέφουν κ' όυτεροι μεσίλληνας και φιλοτουρκούς τρέφουν. Οι πρώτοι δέν λατρεύουν τον Θεό Παθώνωνα κ' οι τελευταίοι πέρνουν τήν κάθε τον κολώνα. Εινε πιστοι άπόγονοι Σακισπήσου τ' άκινάτου όπου ο κόσμος σέβεται τό θεον όνομά του. Εινε του Λόρδου Βύρωνος; οι αδελφά οι τόσκι με ή ιδιαιτέλεια τους εχει αποπαρωλώση. Και θέλουν τήν πατρίδα των του κόσμου ταις πατρίδες τό χωμά των ταρα γιννά μόνον Σαλταβουριδες. Οπου κ' αν σσεφής σημερα περιλαπυ τό βλέμμα θά όδη τον κάθε Κύπριο δίχως ψυχή και αίμα.

ΕΥΟΙ ΕΥΑΝ

Ἡ Ἐφημερίς Ἀκρόπολις ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος γυμναστικοῦ βιβλίου ὑπὸ τῆν ἐπιγραφὴν «τὰ γερά σωματὰ» γράφει τὰ ἐπιμεινὰ περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελείας τῆς γυμναστικῆς, ἥτις τόσον πολὺ δυστυχῶς εἶνε ἡμελημένη παρ' ἡμῖν, μὲν ὅλας τοῦ τύπου τὰς προτροπὰς, ὅπως ἐξεγερθῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ἢ πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις ἀγάπη τῶν νέων μάλιστα καὶ κατ' ἐξοχὴν. Τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ ἀρθρου θερμώτατα συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστιας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν νεότητα, ἥτις πλὴν ὑστερεῖ κατὰ τοῦτο τῶν ἐν ταῖς ἀλλοδαπῶν πόλεσι τῆς νῆσου. Ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν καὶ ἀλλοτε ἔγραψεν ὑπερ τῆς ἰδρύσεως Γυμναστηρίου ἐν Λάρνακι καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ὁστμὲρ γίνεται ἐπισημωτέρω ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ, καὶ ἀνάγκη εἶνε συντόμως νὰ ἐνεργήσωμεν ἅπαντες ὑπερ τῆς ταχείας ἰδρύσεώς του :

Ἀπὸ τίνος ἡ Ἑλλάς ἤρξατο ἐξευραμένη ἐκ τῆς νάρκης τῆς ἀγυμνασίας καὶ τῆς ἀνασκησίας, καὶ ἀπειδύθη μὲν ἔργου καὶ ζήσεως, πλήρης μέλους καὶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς εὐγενεῖς τῶν παιδιῶν καὶ τῆς ἀμίλλης τὰς ἀσκήσεις.

Εὐστὶν εὐάνει οὐκ ἐπιζῶν διανοητικῶν καὶ νέων οὐκ ἐπιζῶν κατακλύζουσιν ἡμᾶς. Καὶ αἱ ἀκτίνες αὐταὶ εἶνε αἱ ἀληθεῖς, εἶνε ἀκριβῶς τὸ φῶς ἐπερ ἐζητοῦμεν, τὸ φῶς ὅπερ ἐπεκαλούμεθα νὰ ρεύσῃ καὶ διαχυθῆ ἐφ' ἡμᾶς. Ἴσως ἡ γέννησις ἐνός βαδούρ ἢ ἡ κατάρτισις ἐνός ὑπουργοῦ ἢ μίαις βουλή ἐκ μελῶν βρετανικῆς ἀριστανδρίας ἢ τῆς ἀρχαίας τῶν ρωμαίων γερουσιαστῶν κατατομῆς δὲν θὰ ἐπλήρου ἡμᾶς τῆς καὶ παρομοίας γρηγοσύνης.

Καὶ τοῦτο εὐλόγως. Τί θὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἑλλάδα τοιαύτη πλειάς, ὅταν τὰ στελεχῆ εἶνε σαφρὰ καὶ οἱ κλώνες ὁδωδότες; Τί θὰ ὠφελήσῃ αὐτὴν ἐπιτελεῖν τοιαύτης περιωπῆς καὶ τοιαύτης ἀρετῆς, ὅταν τὰ συντάγματα εἶνε κακῶς συντεταγμένα, οἱ λόχοι ἔλλειπτεῖς, οἱ ὀπλίται ἀδαεῖς καὶ κακῶς ὀπλισμένοι, αἱ σκευαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαρτήματα ἐν εἰκτρᾷ καὶ ἀπελπιστικῇ καταστάσει;

Παρὰ τοῖς ἀρτισυστάτοις ἔθνεσι καὶ τοῖς νεοτυμαγίσι κρατίδιοις τὸ σπουδαιότατον καὶ μέγιστον εἶνε ἡ ρίζα, ἡ ἐξέλιξις τῶν βάσεων, τὰ καλὰ θέμεθλα, ἡ ἀρετὴ τοῦ λαοῦ, ἡ ἀρετὴ τῶν ὀπλιτῶν, ἡ ἀριστανδρία ἐν τῷ πλήθει, ἡ μόρρωσις καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς τῶν ἀριθμῶν, τῶν πυρεῖων, τῶν κυάμων, τῆς ἀμμου, τῶν ψηφίδων, τοῦ λαοῦ.

Ἰδὺν διὰ τί μᾶς ἐνθουσιάζει ἡ πρόδοσ αὐτῆ καὶ ἐξέγερσις τῶν κατωτέρων τάξεων! Ἰδὺν διὰ τί μᾶς πληροῖ

χαρῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπειροῦ ἡ φιλαγωνία καὶ φιλογυμνασία ἡ καταλαβοῦσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ Ταϊνάρου μέχρι Πηλίου καὶ ἀπὸ Πατρῶν μέχρι τῆς ἀκρας τοῦ Σουνίου. Ὅταν τὸ στρατεύμα εἶνε τόσον ἐρωμῶν καὶ εὐτολμων, ὅταν οἱ στρατιῶται παρουσιάζουσι στήθη ἠράκλεια καὶ ἀγωνιστῶν σθεναρῶν κορμοστασίας, τότε ἡ καρτλή εὐδολῶς ἐξευρίσκαται, τότε ὁ στρατηγὸς ὁ ἐκλεχθὸς καὶ δεινός τις ἢ ὑπερφυής καὶ μεγαλοφυής ἐάν δὲν εἶνε, πολὺ εὐκολώτερον ὁδωδως θὰ διοικήσῃ καὶ θὰ πράξῃ τι ἀγαθόν, πολὺ δὲ δυσκολώτερον θὰ παρεκκλινή καὶ θὰ κακουργήσῃ.

Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς ἀλτῆρας, ὦ Πανέλληρες! Ἐπὶ τὰ δίκυκλα, ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὰ δίκρυγα καὶ τὰς ἀναβάθρας! Τοιαύτην πάντοτε ἠθέλομεν καὶ ὠνειροπλαστοῦμεν τὴν νεότητα, τοιοῦτους ἠθέλομεν κατεποθεῦμεν τοὺς νέους μας, διὰ μυρίων δὲ ἀρθρων, δι' ἐπανειλημμένων μελετῶν, διὰ ταξιδιωτικῶν ἐκ Σουηδίας καὶ ἐκ τῶν βορεινῶν ἐκείνων φιλαθητικῶν λαῶν περιγυρῶν καὶ ἀναμνήσεων προσεπηθήσμεν πλειστάτας νὰ ὑπεκκαύσωμεν τὸ πῦρ τῆς θεᾶς Ἀθηναίης καὶ νὰ ζωογονήσωμεν τὸν σπινθῆρα τὸν κεκρυμμένον ἐν τῇ αἰθάλῃ τῶν ἀποψυχθέντων καὶ μονονουχῶν ἀρτισθέντων βωμῶν τοῦ Πρακλίου, τοῦ Ἀγωνίου Ἐρμού καὶ τῶν λοιπῶν θεῶν τῆς ρώμης καὶ τῆς ὑφείας τὸ πάλας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΡΝΩ.

Τὴν παρελθούσαν δευτέρην ἡγγέλοθη τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινῶν πρέσβους τῆς Γαλλίας ὁ θάνατος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνῶ, δολοφονηθέντος ἐν τῇ ἐν Λυῶνι ἐκθέσει ὑπὸ τίνος Ἰταλοῦ. Ἡ εἰδησις αὐτῆ πρῆγχαγε μεγάλην ἐνταῦθα συγκίνησιν, ἐπὶ τούτῳ δὲ τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἀνεστήλωσεν μισίστιον τὴν σημαίαν του μετὰ πενθίμων σημάτων, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ προξενεῖα τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τὸ ἀγγλικὸν τηλεγραφεῖον, τὸ λιμεναρχεῖον καὶ τὸ πακτορεῖον τῆς ἐταιρείας «Messageries Maritimes». Ὁ Μέγας Ἀρμοστής πληροφωρηθεὶς τὸ λυπηρὸν γεγονός ἐξεδήλωσε τηλεγραφικῶς τὴν λύπην του πρὸς τὸ ἐν Λάρνακι Προξενεῖον.

Ὁ Marie Francois Sadi Carnot ἐγεννήθη ἐν Limoges τῶν Αὐγουστον τοῦ 1837. Ἦτο ἐγγονὸς τοῦ Καρνῶ, τοῦ «διοργανωτοῦ τῆς νίκης» καὶ μηχανικὸς τὸ ἐπάγγελμα. Διαρκούσης τῆς ἀλώσεως τῶν Παρισίων (Ἰανουάρ. 1871) διορίσθη Prefet de la Seine Inferieure, μετ' ὀλίγων δὲ πρεκλήθην ὡς βουλευτῆς Cole d'Or, ἀντεπροσωπευσε δὲ κατόπιν τὴν Beaune. Διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῷ 1886 καὶ 1887. Μετὰ δὲ τὴν παραι-

τησίαν τοῦ κ. Γουιν (2 Δεκεμβρίου 1886) ὁ κ. Καρνῶ ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τιμηθεὶς τὸν Μάρτιον τοῦ 1891 ὑπὸ τοῦ Γαλλοῦ διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ τιμητικοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου.

Ἡ κηδεὶς θὰ γείνη ἐν Παρισίοις τὴν κυριακῇ, ὡρίσθη δὲ ἐθνικὸν πένθος ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς 25 Ἰουλίου.

Τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἐπέτεσε σήμερον ἐπίσημον μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν Λάρνακι ναῶ τῶν Καθολικῶν. Ἐτέρον μνημόσυνον θὰ γείνη τὴν δευτέραν ἐν τῷ ἐν Σκάλα ναῶ τῶν Μαρωνιτῶν. Περὶ τούτων προσεχῶς.

Ἡ Γαλλία θὰ πενήθη ἐπὶ πολὺ τὸν τριγικὸν θάνατον τοῦ διακεκριμένου αὐτῆς πολιτικοῦ, τοῦ μετὰ τοσαύτης τιμιότητος καὶ ἐκάνότητος ἐκπληρώσαντος τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα, αἵτινα τῷ ἀνέθηκαν.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Χθὲς ἀνηγγέλοθη τηλεγραφικῶς, ὅτι Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐξελέγη ὁ κ. Καζιμίρ Περτιέ.

Ὁ Ἰωάννης Παῦλος, Πέτρος, Καζιμίρ Περτιέ ἐγεννήθη τὴν 8 Νοεμβρίου τοῦ 1817, ἀπὸ δὲ τοῦ 1871 εἶνε τετιμημένος διὰ τοῦ παρατήμου τοῦ Ἰπποκράτους τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Διετέλεσε τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τῷ 1871 καὶ 73, γενικὸς σύμβουλος ἀπὸ τοῦ 1874, βουλευτῆς ἀπὸ τοῦ 1876, καὶ πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ 1882. Ὑπουργὸς τῆς Διημ. Ἐκπαίδευσως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἀπὸ τῆς 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1877 μέχρι τῆς 4 Φεβρουαρίου τοῦ 1879, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς 17 Ὀκτωβρίου τοῦ 1883 μέχρι τῆς 3 Ἰανουαρίου τοῦ 1885, ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1892, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῷ 1890, 91 καὶ 92, πρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν Ἰανουαρίου τοῦ 1893, καὶ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Δεκεμβρίου τοῦ 1893.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν κυριακῇ ἐγένοντο ἐν Λευκωσίᾳ ἐνώπιον πολλοῦ καὶ ἐλλεικτοῦ ἀκροατηρίου αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἀρτισυστάτου Γυμνασίου τῆς πρωτευούσης.

Αὐθήμερον, παρισταμένου ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς Σχολῆς, διαρκέσασαι μέχρι τῆς πέμπτης.

Τὴν προσεχῇ κυριακῇ ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν Λάρνακι Παρθενια-

γίου τοῦ μεθεπιμεινῆ 26)8 Ἰουλίου αἱ ἐξετάσεις τῆς δημοτικῆς σχολῆς Λάρνακος καὶ τοῦ παρθενιαγίου Σκάλας καὶ τὴν 29)11 Ἰουλίου αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Σκάλα δημοτικῆς σχολῆς Ἀγίου Λαζάρου.

Εὐχαρίστως εἰδομέν, ὅτι ἡ κυβερνητικὴ παρέχωρησεν ἐκ τοῦ κονδυλίου τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως 100 λίρας στερλίνας ὑπερ τοῦ Γυμνασίου.

Τὴν παρελθούσαν κυριακῇ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθησαν ἐν Βαβατζινῶν οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιχαήλ Χριστοδούλου μετὰ τῆς σεμινοπρεπούς δεσποσύνης Ἀναστασίας Ἀντωνῆ ἐκ Λαζαρινῶν, εἰς εὐχὴν τὸν παράνυμφος καὶ ὁ κ. Ν. Συμεωνίδης.

Ἐνετάλημαι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἰερᾷ Ἐκκλησίας, ὅπως ἀπονεύσωμεν δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἐπαινον πρὸς τὸν ἐκ Λεμεσοῦ κ. Μιχαήλ Χ' Σταυρῆν, ξυλοργῶν, ὅστις ἀναλαβὼν τὴν κατασκευὴν τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας ἐξετέλεσε τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐργασίαν μετὰ πάσης τῆς ἐπιμελείας, ἐφαρμόσας ἐν πᾶσι ὁλοῦς τοὺς κανόνας τῆς ξυλοργικῆς τέχνης.

Ταῦτα πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν εὐσυνειδητῶν τεχνιτῶν.

Ὁ δὲ τοῦ «Ἐθνους» ἀπευθύνων ἡμῖν τὰς παραλόγους ἐκείνας ἐρωτήσεις ἐπετεθῆ καὶ πάλιν καθ' ἡμῶν καὶ δὴ κατὰ τρόπον ἦριστα εὐγενῆ καὶ ἀνάμυστον εἰς ἀνθρώπων εὐμοιρεῦντα καλῆς ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως, περὶ ὧν φησινταί ἐξ ὧν ἀζιώσεις. Οὐχ ἦτον δὲ θαυμαστὴ εἶε καὶ ἡ λογικὴ, δι' ἧς πολεμῆ ἡμᾶς καὶ ἡ δειγμα ἀναρρομεν τὰ ἐξῆς :

Ἡμεῖς εἶπομεν μόνον ὅτι τὸ «Ἐθνός» μᾶς ἐρωτᾷ ἀναρρορικῶς πρὸς τὰς πινακίδας, ὡς φίλος τις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «μηθεῖς» ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐφημερίδι. Ταῦτα λοιπὸν κατὰ τὸν σοφὸν ἐπικριτὴν εἶνε ὁμολογία, ἥτις προστιθεῖ ἡμῖν θνεῖδος καὶ ἐκ τούτῳ συμπεραίνει ὅτι καταφεύγομεν εἰς τὸ «παιδικὸν προρασιολόγημα» «δὲν εἰμ' ἐγώ, εἰν' ἄλλος».

Ἐχομεν λοιπὸν ἀδικὸν ἀπαξιῶντες νὰ παντήτωμεν εἰς τοιαῦτα, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν λόγους νὰ ὑποπτεύωμεν, ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ καλῶμου, οὗ ἀριστοῦργημα τι ἐχαρακτηρίσθη ἐπισήμως ὡς ἀνόητον;

Καὶ ἕτερος συνάδελφος διὰ τῆς αὐτῆς ἀκαταμαχῆτου λογικῆς εὐρίσκει ὅτι ἠβελήσμεν νὰ περιορίσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου δημοσιεύσαντες ὅτι... παρεγνώρισθη ἡ περὶ τὸ λαλεῖν θεινότης τινῶν μὴ προσκληθέντων νὰ ἐμιλήσωσιν ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ. Πρὸς τούτο δὲ λαμβάνει ἀφορμὴν ἐκ

Όχι, με δίγως κίβητος, δίγως καρδιά και φως... Κ' εκείνο κλίμα: δειλά κ' αριστέρα τὸ φῶς του... Εἶσε τὴν ἐκατήγησε τοῦ σκλάβου ἢ θύου...

τὴν εἶπε ἐπιγραφὴν: «Νάνοιθ' ἔξω μετὰ τὸν θάνατόν μου... Μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ φάκελος ἤνοιθ' ἄλλ' ἔπειτα εὐρήθη δεύτερος, φέρον καὶ αὐτὸς τὴν ἐπιγραφὴν: «Νάνοιθ' ἔξω ἐξ ἔδου...

Εἰς τὰ ἐντόσθια ἐνός πλάνητος ταχυδακτυλουργοῦ ἀποθανόντος ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ καὶ ὑποβληθέντος εἰς νεκροτομίαν, εὐρήθησαν τὰ ἑξῆς εἰδή:

25 πώματα φιαλῶν, 20 τεμάχια κασσιτέρου, μία σφαῖρα μολύβδινος, σφαιρίδιον μήκους 45 ἐκτεστομετρίων, εἰς ὃ ἦταν προτοδεμένη πώματτα φιάλης, 8 νομισματτα ἡμισεῖα: κέννας, τεμάχιον δερμάτις, μήκους 25 ἐκτεστομετρίων, ἔχον εἰς ἐκτέρα τῶν ἀκρῶν ἀγκύλια, πολλοὶ σωλῆνες κηροσυρίγγων καὶ τεμάχια ἐρημεσίδης.

Ὁ ταλιπυρὸς ἄνθρωπος ἐκτελῶν φαίνεται πείνητα ἐξαραινωσῶ ἀντικειμένων κατέπεσε τὰ δὴθεν ἐξαραινωσόμενα καὶ μετέβλεπεν εἰς ἀποθήκην τὸν στόμαχον αὐτοῦ, ἐπιταχύναν τὸν θάνατον.

Ἄληθης μάρτυς τοῦ περιῦπεως ἄγνων! Ἐσχάτως ἐν Νιξ' Ὑόρκη ἐκτετομομυροῦσθ' τις ἔδωκε γέφυρα εἰς εἰκοσι φίλους του, τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου του, καὶ ἐξώλεσε 5,000 τάλληρα... μόνον διὰ τὰ ἄνη.

Εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον ὅλα ἐκτιμῶνται, καὶ οἱ δῆμοι ἀκόμη. Οὕτως ἐν Γερμανίᾳ ὁ δῆμος ἐξέβη εἰς τὰς ὁδοὺς ὁ κίρκος τὸν χειραγύρει. Προσεχώσθη δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὁ δῆμος Ράιντελ θὰ ἐρτάσῃ τὴν 100στὴν κατατόμησιν, ὡς εἶδος ἰωθελίου. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἡ Πρωσικὴ Κυβέρνησις: θὰ δωρήσῃ εἰς αὐτὸν τιμητικὴν σπάθην.

το: ἡμίσησαν ὦραν πρὸ τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς. —Μεγαλειότατε, ὁ κόμης Σὴν Ζουάν, ὅστις κρίνει πάντοτε τὰ πράγματα πολὺ ἀσπυρῶς, δὲν θὰ φρονῇ παντάπασιν κηλῶς διὰ τὴν ἀπόφασιν, ἢν ἐλάθετε κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας.

Ὁ κόμης Βικονσεῖλλα ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην τοῦ βασιλέως: καὶ μετὰ περὶλευσιν λεπτῶν τιῶν ὁ Γρηγόριος ἐνεργήσῃ πρὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

—'Αλλ' ἐλπίζω, Μεγαλειότατε, νὰ τὴν ὑπερέτασεν ἡ ἐξουσία ἔχει διαρρηθῆ ἤδη τὴν καρδίαν μου. Μὴ ὀλίβισαι: ὁμοίως, κόμη. Ἐἴν συνέλαβες τοιαύτην κωκὴν οἱ ἐμεῖς ἴδωμεν, ἐγὼ πταίω. Ἄλλ' ἂν μὴ ἀναπερῶμεν πλέον τοῦτο, νῦν δ' ὀπότε κατέστην πάλιν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου ὁ πρότερος εἰλικρινῆς Ζουάν, ὀφείλεις νὰ κρατῆς τὸν φάκελλον, ὅστις θὰ ἐγκαλέῃ τὸ δίκαιον τῆς χάρι-

Ἐξ ἄλλου ὁ δῆμος δῆμοι προτίθεται: νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ιστορίαν τῶν 100κατατόμησεων.

Ἀπροσδόκητος τελευτὴ γάμου γίνετο ἐσχάτως ἐπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς τοῦ Γκράντ-Ὀπερτῆς Νιξ' Ὑερσέης: εἰς τὰς ἑνωμένους Πολιτείας.

Ἐπαίχτο τὸ μελόδραμα «Simdad le Marino», ὅταν κατὰ τὴν τελευταίαν πράξιν ὁ διευθυντὴς τῆς σκηνῆς παρουσιάσεται πρὸ τοῦ κοινῆ καὶ ἀγγίλλει: ὅτι ὁ γάμος τῆς Μις Βροῦέ Ματκώτ, μετὰ τῶν πρωταγωνιστριῶν, μετὰ τοῦ κ. Βικονσεῖτου Σατκρόν, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεάτρον, ἦν λάβη γάμων ἀμείσως.

Μετὰ τὴν ἐνδομασίαν τῆς παραστάσεως ἐπαφάνη τότε ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ νεαρὰ ἡθοποιός, καὶ ὁ διευθυντὴς. Ἀκαμπρὰ συνοδεῖα ἡθοποιῶν, ἄνδρῶν καὶ γυναικῶν, περιεστράφησαν τοὺς μελαινόμενους. Εἰς ἑαυτοῦ, ὁ ὅποιος εὐρίσκειτο εἰς τὸ θεάτρον ἠλόγησε τὸν γάμον ὑπὸ τὰ ἐνδομασίᾳ χειροκροτήματα ὅλων τῶν θεατῶν.

Μετὰ τοῦτο ἡ παράστασις ἐξηκολούθησε καὶ ἐπερατώθη ὡς εἴν τιποτε ἔκτακτον δὲν συνέβη!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΛΑΙΚΗ ΕΡΓΥΚΛΟΠΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Ἱατρικὴν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικὴν, Κτηνιατρικὴν, Δένδρκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικὴν, Ζαχαροπλαστικὴν, Νομικὴν, Φυσικὴν, Μεταξοσωληκοτροφίαν, Φυτολογίαν, Ἀνοθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἐνδεκα ὦρα εἶγον ἐγκύβη κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἰς τὸ ὠρολόγιον τῶν ἀνακτόρων τῆς Βελβέρης. Πάντα τὰ κωδωνοστάσια τῆς Λισβῶνος ἔκρουον ἤχρον πένθιμον, καὶ ἀνά πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἤκούοντο οἱ τρομεροὶ κανονοβολισμοὶ τοῦ ἠγκυροβολημένου πλοίου Vasco de Camina.

Ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ θαλάμου αὐτοῦ ὁ Δὸν Ζουάν, εἶδε τὸν Γρηγόριον ἀναβαίνοντα ἐπὶ τοῦ ἵππου, εἶτα δὲ διευθυνόμενον εἰς τὴν προκομικὴν εἰσόδον. Ὄφειλε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν διευθύνσιν ταύτην μέχρι τοῦ Πύργου, ἐνῶ δὲ προσχώρει οὕτω φέρον τὸν πολυτίμον φάκελλον, ὅστις ἦμεν ἀρραπίσῃ τὴν χεῖρα τοῦ δαμίου, μέλλοντος νὰ ἐξαραινωσῇ πείρηκα βασιλικῆς αἵματος, τὰ πάντα ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ παλατιοῦ Πύργου ἦταν ἔτοιμα διὰ τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν.

Ἡ λαμητόμος ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ εἰς ὄψο, τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους συνοχόμενῃ ἐκ 4 βαθμίδων, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας ὑπέρχε προσκεράλαιον τι ἐρ' οἱ ἐμελλε νὰ γονυπετήσῃ ὁ κατάδοκος, ἵνα παραδώσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς τὸν φερόν ἐκτελεστήν. Πέντε λεπτὰ πρὸ τῆς μεσημερίας ὁ κόμης Σὴν Ζουάν, κατόπιν ὁ ταγματάρχης καὶ πέντε οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Πύργου φέροντες τὴν ἐπίσημον στολήν των καὶ ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἤλθον νὰ λάβωσι θέσιν περὶ τῆς λαμητόμου.

Ὁ ἐπίθυμων ν' ἀποκτήσῃ τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον ἂς ἀποσταθῇ πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παντελάκη.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Γ. Ν. Παντελάκου εὐρίσκεται ΣΑΦΩΝ ΤΡΗΠΙΛΑΕΩΣ ἐξαιρετῶς ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀεπιδικτούς διαγωνισμοῦ Σπαρταστε πάντες καὶ θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Τῶ «ΤΡΩΔΟΣ», ἘΝ ΛΕΜΗΣΣΩ, ὄνα: Ἀγ. Πατρικοῦ, ἀρ. 87.

ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ δραστηρίου καὶ φιλοκάλου κ. Μιχαήλ Τζετζοπούλου λειτουργεῖ ἐν Λεμησσῶ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ ὅποιον πᾶς ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ καὶ ἐπαινήσῃ διὰ τὸ εὐάερον, τὴν καθαριότητα καὶ εὐθηνίαν αὐτοῦ. Οἱ καταφθάνοντες εἰς Λεμησσὸν, ἂς ἐπισκεφθῶσι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τζετζοπούλου ὅτιες βιβαιοί, ὅτι κατ' ὅλα θέλωσι μείνη καταγορητέμενοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαιμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἐθνους» νὰ καθίστῶσι τοῦτο δῆλον τῇ διευθύνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, εἰάν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ἐπεύθυνος ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΙΤΗΣ Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

Ἐκεῖ δὲ ἵστῶμενος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ ὠρολοῦ οὕτως ὁ δεικτὴς προσχώρει πένθιμος, ὁ γέρον στρατηγὸς ἀνήσυχος, τεταραχμένος, καὶ διατελῶν ὑπὸ τὴν ἐκπείρσιν ἀλθροῦ τινος προσεθήματος, ἤρωτα ἐαυτὸν, εἰάν ἦτο δυνατόν ἀκόμη ὁ νεαρὸς μενέγγης νὰ ἐπιτρέψῃ ἔπως ἐκτελεσθῇ ἡ τελευταία πράξις τῆς τρομερῆς τραγωδίας. Τῷ ἐφρίνετο ὅτι ἀνὰ πᾶν δευτερολεπτον ἡ θύρα τῆς αὐτῆς ἐμελλε ν' ἀνοίξῃ, καὶ ἰδῆ εἰσερχόμενον ἀγγελιαφόρον τινα ὅστις νὰ προσφέρῃ τὰς λέξεις ταύτας μεγάλη τῇ φωνῇ: Διαταγὴ τοῦ βασιλέως! Αἱ πανίσχυροι ὁμοίως αὐταὶ λέξεις δὲν ἤκούσθησαν, ἡ θύρα, τῆς αὐτῆς δὲν ἤνοιθ' ἔπειτα καὶ ἡ πένθιμος κωδωνοκρουσία ἐξηκολούθησε νὰ σημαίνῃ ὡς καὶ ὁ ἀνὰ πέντε λεπτὰ ἐπαναλαμβανόμενος κανονοβολισμὸς: ὁ ὠρολόγιος προσχώρει πάντοτε ἐπὶ τῆς πλάκας τοῦ ὠρολοῦ οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς πλάκας τοῦ ὠρολοῦ εἰμὴ τρία πρὶν ἢ τὸ φερόν σφύρον κίβη ν' ἀντιγῆσῃ καὶ ὁ πρῶτος ἤχος τῆς μεσημερίας. Ὁ γέρον στρατηγὸς ἠνόησεν ἤδη ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἀπώλετο, ὅτιν διὰ σταθερὰς φωνῆς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις ἵστατο ἀπέναντι αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς λαμητόμου: —Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως, τῷ εἶπε, ἐκτελέσθε τὸ κλητῆρόν σας. (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Ἐν τῇ ρωσικῇ ἐπιγραφῇ τῆς Τυριδος, τὸν Μάρτιον τοῦ 1880, ἀπέθανε πλούσιος τις πολωνός, Ἰαλιεσκί, ὁ γαλιεσκί, ὁ ὅποιος ἄρῃς περιουσίαν περίπου 100,000 ρουβλίων. Τὴν διαθήκην του ἐκλάσεν εἰς φάκελλον με

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ»

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. VI. ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ.

II.

—'Αλλ' ἐλπίζω, Μεγαλειότατε, νὰ τὴν ὑπερέτασεν ἡ ἐξουσία ἔχει διαρρηθῆ ἤδη τὴν καρδίαν μου. Μὴ ὀλίβισαι: ὁμοίως, κόμη. Ἐἴν συνέλαβες τοιαύτην κωκὴν οἱ ἐμεῖς ἴδωμεν, ἐγὼ πταίω. Ἄλλ' ἂν μὴ ἀναπερῶμεν πλέον τοῦτο, νῦν δ' ὀπότε κατέστην πάλιν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου ὁ πρότερος εἰλικρινῆς Ζουάν, ὀφείλεις νὰ κρατῆς τὸν φάκελλον, ὅστις θὰ ἐγκαλέῃ τὸ δίκαιον τῆς χάρι-